

Publicerad 2016-03-04 16:52 av Yheela

Augustistjärnor

Koboltblå blir snabbt sammetssvart

i denna sensommarnatt.

Små darrande punkter av dött ljus,

trollbinder, väcker till liv, min själ ur sitt rus.

Fingrar sträcker förgäves mot himlens höjd

och aldrig känner mitt hjärta sig nöjd.

Att äga en fallen önskan och hålla den hårt i hand,

att kunna stanna tiden i sommarens land.

Natten blir lång och solen sover ut,

vinterns stjärnor leder oss sakta mot årets slut.

Mörk är himmelen och svart var skog,

men visst är stjärnornas ljus nog.

Jag viskar min önskan och går in,

kvar finns löftet om ro i sinn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yheela med Poeter.se id #25205 innehar upphovsrätten